

At Auktionerne skal finde Sted paa de i Bemyndigelsen fastsatte Pladser, tror jeg, det er ret nødvendigt at fastholde. I alt Fald maa man paavise, paa hvilken anden Maade det skulde lade sig gøre at beholde Regler, som sikrede, at det blev Foreningsauktioner. Naar en Mand havde solgt sin Gaard og vil bortsælge sine Kreaturer paa sin Gaard — og der kan ved disse Auktioner kun være Tale om at sælge Husdyr og Landbrugsprodukter —, hvordan skal man saa for det første passe paa, at det kun bliver Medlemmer af den Forening, som han selv er Medlem af, der kommer til at købe her, og hvordan skal man passe paa, at der ikke paa denne Auktion paa hans Gaard glider andet med end netop Husdyr og Landbrugsprodukter? Kan man overbevise mig om, at man kan opretholde virkelige Foreningsauktioner ude paa Gaardene, skal jeg ikke være paa-staaelig paa det Punkt, men jeg tror rigtignok, det bliver overordentlig vanskeligt at paavise, hvordan man skulde kunne opretholde en effektiv Kontrol med, at det er Foreningsauktioner, der foranstaltes, og vi kan selvfølgelig ikke have offentlige Auktioner for dette Gebyr omkring paa Gaardene.

Jeg tror, den foreslaaede Ordning er god for det loyale Formaal, der kan tilstræbes af Foreningerne. Navnlige tror jeg, at det er godt for Foreningerne, at de i Forvejen skal have Bemyndigelse af Justitsministeren til at holde Auktion, og det tror jeg, man fra alle Sider vil erkende, naar man er enig om, at de, der opfylder Betingelserne, har Ret til at faa Bemyndigelse. Foreningerne er dog meget bedre tjente med at faa Forholdet klart i Forvejen og faa Bemyndigelsen, naar de har Ret til at faa den, end med, at en Del Foreninger giver sig til at holde Auktion, og bagefter, om 5 eller 10 Aar, er vi inde i samme forvirrede Situation som nu med mange besværlige Processer, der er generende for mange Mennesker. Der vil altid være nogle, der, naar de ikke har en Regulator paa sig, vil prøve paa at smøge af sig og handle udenfor Lovens Rammer. Det vil let gaa saaledes, som naar mange af de Mennesker, der har brudt Klavsuler, undskylder sig med, naar de skal straffes, at de troede ikke, den Lov var saaledes at forstaa, at de i Virkeligheden ikke maatte gøre en lille Smule ulovligt. Vi skulde nødig skrive en Lov om Foreningsauktioner saaledes, at der i den kom til at ligge en indirekte Opfordring for Foreningerne til at mene, at det var ikke saa alvorligt

med den Lov, man kunde nok gaa lidt udenom den. Lad os hellere nu faa ordnet Forholdene saaledes, at alle kan være klare over, hvad der er gældende Ret.

Naar det blev udtalt — jeg tror, det var af det ærede Medlem fra Aars —, at det dog vel ikke skulde være saaledes, at Herredsfuldsmægtigene har Eneret paa at blive Inkassatorer ved disse Auktioner, kan jeg forsikre det ærede Medlem, at de Inkassatorer, som bliver bragt i Forslag af Foreningerne, selvfølgelig bliver bemyndiget af Justitsministeren til at være Inkassatorer, for saa vidt de er hæderlige og vederhæftige Personer, mod hvem ellers intet er at indvende. Det er der slet ikke nogen Vanskeligheder ved.

Udvalgets Betænkning har jeg ikke ladet trykke, fordi det, synes jeg, var overflødig at trykke hele denne Betænkning og lade den omdele her i Rigsdagen; men naar der nu bliver nedsat et Udvalg, staar selvfølgelig Betænkningen til Disposition for dette Udvalg.

Jeg skal sluttelig anbefale, at man fremmer dette Lovforslag hurtigt. Det var dog kedeligt, om Tiden nu, skønt man i Hovedsagen er fornøjet med Lovforslaget, hvad der tydeligt fremgaar af de faldne Udtalelser, skulde trække saaledes ud ved Behandlingen at det her i Tinget, at en hel Del af de Processer, som er i Gang, ikke længere kunde holdes tilbage, men der i nogle af dem faldt Domme, som man jo ikke let kunde komme ud over. Er der først faldet Dom i nogle af disse Sager, staar Dommen retskraftig, og det er ikke saadan at komme til Eftergivelse af den. Derfor er der stærke Interesser, der taler for, at vi hurtigt faar ordnet denne Sag. Jeg har hidtil gjort, hvad jeg kunde, og jeg takker saa vel det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) som det ærede Landstingsmedlem, der i Udvalget har gjort et udmærket Arbejde for at opnaa en forstandig Ordning af dette Forhold, og jeg vil fremdeles gøre, hvad jeg formaar, for at denne Sag kan gaa i Orden saa betids, at vi slipper for, at disse Processer faar et for adskillige Personer skadeligt Udfald. Men jeg maa da bede det høje Ting om at være mig behjælpeligt med at faa Sagen fremmet.

Lillelund: Det lader til, at der mellem den højtærede Justitsminister og alle, der har talt paa Partiernes Vegne, er Uenighed om Indledningen til Loven: Justitsministeren „kan“, men det lader dog til, at der ikke om Sagens Realitet er den